

32000L0065

21.10.2000.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 269/44

PADOMES DIREKTĪVA 2000/65/EK

(2000. gada 17. oktobris),

kas groza Direktīvu 77/388/EEK attiecībā uz to, kā nosakāms pievienotās vērtības nodokļa maksātājs

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 93. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Spēkā esošie noteikumi, kas noteikti ar 21. pantu Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu likumi par apgrozījuma nodokļiem — pievienotās vērtības nodokļa kopējā sistēma: nodokļa vienotā bāze ⁽⁴⁾, uzņēmumiem un jo īpaši sīkākajiem uzņēmumiem rada nopietnas problēmas attiecībā uz nodokļa maksātāja noteikšanu.
- (2) Padomes 1976. gada 15. marta Direktīva 76/308/EEK par savstarpēju palīdzību to prasījumu piedziņā, kuri radušies no darbībām, kuras ir daļa no Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda finansēšanas sistēmas, kā arī lauksaimniecības maksājumu un muitas nodokļu piedziņā ⁽⁵⁾, Padomes 1977. gada 19. decembra Direktīva 77/799/EEK par dalībvalstu kompetento iestāžu savstarpēju palīdzību tiešo nodokļu jomā ⁽⁶⁾ un Padomes Regula (EEK) Nr. 218/92 par administratīvo sadarbību netiešo nodokļu jomā (PVN) ⁽⁷⁾ organizē dalībvalstu savstarpēju palīdzību attiecībā uz pareizu PVN noteikšanu un tā piedziņu.
- (3) Komisijas ziņojums attiecībā uz *SLIM* (iekšējā tirgus noteikumu vienkāršošana) iniciatīvas otro posmu iesaka pētīt iespējas un līdzekļus, kā grozīt nodokļu pārstāvības sistēmu, kas noteikta Direktīvas 77/388/EEK 21. pantā.
- (4) Vienīgais grozījums, kas patiešām var būtiski vienkāršot kopējo PVN sistēmu kopumā un personu noteikšanu, kam

jāmaksā nodoklis, liedz dalībvalstīm jebkādu iespēju prasīt nodokļa pārstāvja izraudzīšanu.

- (5) Tādēļ nākotnē nodokļu pārstāvja izraudzīšana būtu iespējama vienīgi no neregistrētiem nodokļu maksātājiem.
- (6) Saskaņā ar Direktīvas 77/388/EEK 22. pantu dalībvalstīs neregistrētiem nodokļu maksātājiem var uzlikt tādas pašas pienākumus kā tos, ko piemēro reģistrētiem nodokļu maksātājiem, ieskaitot tos, kas var tikt noteikti saskaņā ar 22. panta 8. punktu.
- (7) Dalībvalstīm arī turpmāk ir jābūt tiesībām no neregistrētiem nodokļu maksātājiem, kas ir tādu valstu pilsoņi, ar kurām nav pieņemts neviens juridisks dokuments, ar ko organizē savstarpēju palīdzību, kas ir līdzīga tai, kas noteikta Kopienā, prasīt, lai tiktu izraudzīts nodokļu pārstāvis, kas viņu vietā atbild par nodokļa samaksu, vai pārstāvis.
- (8) Dalībvalstīm arī turpmāk ir visas iespējas izraudzīt personu, kam ir jāmaksā ievadmuita.
- (9) Dalībvalstis arī turpmāk var paredzēt, ka par nodokļa samaksu ir solidāri atbildīgs kāds, kam nav jāmaksā nodoklis.
- (10) Direktīvas 77/388/EEK 10. pants arī būtu jāpaskaidro, lai novērstu gadījumus, kad no nodokļa maksāšanas izvairās pastāvīgu piegāžu gadījumā.
- (11) Tādēļ būtu atbilstīgi jāgroza Direktīva 77/388/EEK,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvu 77/388/EEK groza šādi.

1. 10. panta 2. punkta pirmajā daļā pēc otrā teikuma iekļauj šādu teikumu: "Dalībvalstis var paredzēt, ka dažos gadījumos preču piegādes un pakalpojumu sniegšanu, kas īstenota pastāvīgi kādā laika periodā, uzskata par tādu darbībām, kas īstenotas vismaz viena gada intervālos."
2. 28.f panta 1. punktā (kas groza tās pašas direktīvas 17. panta 2., 3. un 4. punktu), 17. panta 4. punkta a) apakšpunktā vārdus "21. panta 1. punkta a) apakšpunkts" aizstāj ar "21. panta 1. punkta a) un c) apakšpunkts".

(1) OV C 409, 30.12.1998., 10. lpp.

(2) OV C 219, 30.7.1999., 91. lpp.

(3) OV C 116, 28.4.1999., 14. lpp.

(4) OV L 145, 13.6.1977., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2000/17/EK (OV L 84, 5.4.2000., 24. lpp.).

(5) OV L 73, 19.3.1976., 18. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

(6) OV L 336, 27.12.1977., 15. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

(7) OV L 24, 1.2.1992., 1. lpp.

3. 28.c panta E daļas piektajā ievilkumā "Citi izņēmumi" 3. daļā vārdus "21. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešā daļa" aizstāj ar "21. panta 1. punkta c) apakšpunkts".
4. 28.g pantā (kas aizstāj tās pašas direktīvas 21. pantu), 21. pantu aizstāj ar šādu tekstu:

"21. pants

Personas, kurām jāmaksā nodoklis

1. Saskaņā ar iekšējo sistēmu pievienotās vērtības nodoklis jāmaksā šādām personām:

- a) nodokļa maksātājam, kas veic tādu preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, kas pakļauta nodokļa uzlikšanai, izņemot gadījumus, kas paredzēti b) un c) punktā.

Ja nodokļu uzlikšanai pakļautu preču piegādi vai pakalpojumu nodrošināšanu veic nodokļu maksātājs, kas nav reģistrēts dalībvalsts teritorijā, saskaņā ar nosacījumiem, ko tās noteikušas, dalībvalstis var paredzēt, ka persona, kam jāmaksā nodoklis, ir persona, kurai veikta nodokļa uzlikšanai pakļautā preču piegāde vai pakalpojumi;

- b) nodokļu maksātājiem, kam sniedz 9. panta 2. punkta e) apakšpunktā paredzētos pakalpojumus, vai personām, kas ir identificētas pievienotās vērtības nodokļa maksājumiem valsts teritorijā, kurām sniedz pakalpojumus, kas paredzēti 28.b panta C, D, E un F daļā, ja pakalpojumus sniedz nodokļu maksātājs, kas nav reģistrēts valsts teritorijā;

- c) personai, kurai ir piegādātas preces, ja ir spēkā šādi nosacījumi:

- nodokļa uzlikšanai pakļautā darbība ir preču piegāde, kas veikta saskaņā ar nosacījumiem, kas noteikti 28.c panta E daļas 3. punktā,
- persona, kurai piegādā preces, ir cits nodokļu maksātājs vai juridiska persona, kura nav nodokļu maksātāja, kas pievienotās vērtības nodoklim identificēta valsts teritorijā,
- rēķins, ko izsniedzis nodokļu maksātājs, kurš nav reģistrēts valsts teritorijā, atbilst 22. panta 3. punktam.

Dalībvalstis tomēr var paredzēt atkāpi no šā pienākuma, ja nodokļu maksātājs, kas nav reģistrēts valsts teritorijā, šajā valstī ir pilnvarojis nodokļu pārstāvi;

- d) jebkurai personai, kas pievienotās vērtības nodokli min rēķinā vai citā dokumentā, kas kalpo par rēķinu;
- e) jebkurai personai, kas veic nodokļa uzlikšanai pakļautu preču iegādi Kopienas iekšienē.

2. Atkāpjoties no 1. punkta noteikumiem,

- a) ja persona, kurai ir jāmaksā nodoklis, saskaņā ar 1. punkta noteikumiem ir nodokļu maksātājs, kas nav reģistrēts valsts teritorijā, dalībvalstis var tai atļaut izraudzīt nodokļu

pārstāvi, kas ir persona, kura ir atbildīga par nodokļa samaksu. Uz šo iespēju attiecas nosacījumi un procedūras, kas noteiktas katrā dalībvalstī;

- b) ja nodokļu uzlikšanai pakļautu darījumu veicis nodokļu maksātājs, kas nav reģistrēts attiecīgās valsts teritorijā, un ar valsti, kurā minētais nodokļu maksātājs ir reģistrēts vai kurā atrodas tā mītne, nav pieņemts neviens juridisks dokuments attiecībā uz savstarpēju palīdzību, kas apmērā ir līdzīga tai, kuru paredz Direktīvas 76/308/EEK (*) un 77/799/EEK (**) un Padomes Regula (EEK) Nr. 218/92 par administratīvo sadarbību netiešo nodokļu jomā (PVN) (***), dalībvalstis var veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka persona, kurai ir jāmaksā nodoklis, ir nodokļa pārstāvis, kuru iecēlis neregistrētais nodokļu maksātājs.

3. 1. un 2. punktā paredzētajos gadījumos dalībvalstis var paredzēt, ka par nodokļa samaksu ir solidāri atbildīga kāda cita persona, kas nav nodokļu maksātājs.

4. Ievedot preces, pievienotās vērtības nodoklis ir jāmaksā personai vai personām, ko dalībvalsts, kurā preces ir ievestas, iecēlusi vai atzinusi par atbildīgām.

(*) OV L 73, 19.3.1976., 18. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

(**) OV L 336, 27.12.1977., 15. lpp.. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

(***) OV L 24, 1.2.1992., 1. lpp."

5. 28.h pantā (kas aizstāj tās pašas direktīvas 22. pantu) 22. pantu groza šādi:

- a) panta 1. punkta c) apakšpunkta pirmo ievilkumu aizstāj ar šādu ievilkumu:

"— ikvienu nodokļu maksātāju, izņemot 28.a panta 4. punktā minētos nodokļu maksātājus, kas valsts teritorijā piegādā preces vai sniedz pakalpojumus, kas viņam dod tiesības uz atlaidi, izņemot tādas preču piegādes un pakalpojumu sniegšanu, par ko nodoklis saskaņā ar 21. panta 1. punkta a), b) vai c) apakšpunktu ir jāmaksā vienīgi klientam vai saņēmējam. Dalībvalstīm tomēr nav jāidentificē attiecīgi nodokļu maksātāji, kas minēti 4. panta 3. punktā";

- b) panta 7. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

"7. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka personas, kurām saskaņā ar 21. panta 1. un 2. punktu jāmaksā nodoklis tāda nodokļu maksātāja vietā, kas nav reģistrēts attiecīgās valsts teritorijā, pilda šajā pantā paredzētās saistības par deklarēšanu un maksājumiem; tās veic arī pasākumus, kas ir vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka personas, kuras saskaņā ar 21. panta 3. punktu ir solidāri atbildīgas par nodokļa samaksu, pilda šajā pantā paredzētās saistības."

6. Visā direktīvā neatkarīgi no šā panta 2., 3. un 5. punkta vārdus "21. panta 2. punkts" aizstāj ar "21. panta 4. punkts".

3. pants

Šī direktīva stājas spēkā tās publicēšanas dienā *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

2. pants

1. Ne vēlāk par 2001. gada 31. decembri dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Par to tās tūlīt informē Komisiju.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Kad dalībvalstis pieņem šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā izdarīt šādas atsauces.

Luksemburgā, 2000. gada 17. oktobrī

2. Dalībvalstis nosūta Komisijai valsts likumu noteikumus, kas pieņemti jomā, ko regulē šī direktīva, un tabulu, kas šīs direktīvas noteikumus saista ar valsts likumu noteikumiem.

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

L. FABIUS